

HET VALSELIJK OPMAKEN VAN MINUUTAKTEN EN AFGEVEN VAN AFSCHRIFTEN / GROSSEN VAN BESLISSINGEN VAN MEERVOUDIGE KAMERS BIJ GERECHTSHOVEN “DE STEVENS – SCHIPPER METHODE”¹

Prof. dr.ir. A. F.P. van Putten; M.E. Van Putten – Veeken, B.A. en Prof. M.P.H.M. Van Putten Ph.D.
Correspondentieadres: AnMar Research Laboratories b.v., Postbus 1200, 5602 BE Eindhoven;
e-mail: anton37.putten@wxs.nl²

SAMENVATTING

In dit onderzoek wordt de “Stevens– Schipper Methode” besproken, welke wordt toegepast bij het gerechtshof ’s-Hertogenbosch en Amsterdam. De “Stevens– Schipper Methode” houdt in het structureel en systematisch al of niet opmaken van minuutakten van beslissingen van meervoudige kamers van de sector civiel, ondertekend door steeds dezelfde twee anonieme gerechtsambtenaren, niet met rechtspraak belast. De samenstelling van de meervoudige kamers in Nederland bestaat uit het betwiste systeem, dat rechters en raadsheren vervangen kunnen worden door niet professionele rechters, zoals advocaten en notarissen. Door dit systeem is impliciet een vermenging van functies aanwezig en is een onafhankelijke rechtspleging niet gewaarborgd. In dit onderzoek worden alle aspecten bij de totstandkoming van beslissingen en de opmaak van de minuut en de afgifte van afschriften / grossen van meervoudige kamers onderzocht. Daar de kracht van het schriftelijke bewijs in de oorspronkelijke akte is gelegen, vormt de minuutakte de basis van dit onderzoek. Met gebruikmaking van het van toepassing zijnde wettelijk referentiekader, zal worden aangetoond, dat alle schriftelijke weergaven van de beslissingen van meervoudige kamers in de sector civiel, van voormelde gerechtshoven, gekarakteriseerd mogen worden als valselijk opgemaakt.³ Dit onderzoek is gestart op 14 november 2000. De resultaten van dit onderzoek zijn gerapporteerd aan de Minister van Justitie en de vaste commissie voor Justitie van de Tweede Kamer.

1. INLEIDING

Een onpartijdige en onafhankelijke rechtspraak is van groot belang voor de stabiliteit en kwaliteit van een rechtstaat. De grondslagen van de rechtspraak zijn vastgelegd in een afgesproken wettelijk referentiekader, met name, wetten, regels en voorschriften. In dit onderzoek is dit de grondwet, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, art. 6 EVRM⁴ en art. 14 BUPO⁵. Op het moment, dat het civielrecht ontspoord, komt het strafrecht aan de orde.

Het onderzoek betreft de zogenaamde “**Stevens - Schipper methode**”. Bij deze methode worden voor de ondertekening van de minuut en de afschriften / grossen, van de beslissingen van meervoudige kamers, ongeacht de samenstelling van de raadsheren, steeds dezelfde twee anonieme handtekeningen geplaatst. De anonieme handtekeningen zijn afkomstig van ambtenaren niet met (desbetreffende) rechtspraak belast, zoals bij inzage van de dossiers is gebleken. Aangetoond zal worden, dat de “**Stevens – Schipper methode**”, strijdig is met de van toepassing zijnde wettelijke voorschriften en aangemerkt kan worden als valselijk opmaken van authentieke akten in de zin van artt. 225 - 227 Sr.

Het onderzoek strekt zich uit over twee gerechtshoven en heeft aan het licht gebracht, dat de “**Stevens - Schipper methode**”, structureel en systematisch wordt toegepast in de sector civiel. De inhoud van de betrokken beslissingen is hier niet aan de orde. Wel aan de orde is

¹ De naam is ontleend aan de twee presidenten van het gerechtshof Amsterdam en ’s-Hertogenbosch, mr. N.A.M. Schipper, resp. mr. G.A.M. Stevens.

² Zie ook www.hollandpromote.com

³ Een voorstudie is verschenen in augustus 2004, onder de titel: “Nieuwe Richtlijnen en Procedures voor het opmaken en afgeven van vonnissen, arresten en beschikkingen: “Een vergelijkend Onderzoek”; ISBN 90-809033-1-0

⁴ EVRM = Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

⁵ BUPO = Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

de totstandkoming van de beslissing en de schriftelijke weergave daarvan, in de minuutakte, de afschriften en grossen. De auteurs beschikken over schriftelijke beslissingen van meervoudige kamers van verschillende andere procespartijen, met dezelfde kenmerken als in dit onderzoek wordt besproken. De benodigde wetsartikelen worden letterlijk geciteerd.⁶

Eerst wordt het proces van de totstandkoming van de schriftelijke weergave van de beslissing van meervoudige kamers besproken. Vervolgens wordt de ondertekening en het handtekeningengeschil belicht. De waarnemingen worden gepresenteerd en getoetst aan de hand van het wettelijke referentiekader. Met betrekking tot het valselijk opmaken van authentieke akten, wordt het strafrecht met van belang zijnde jurisprudentie, belicht. Uit de analyse van de waarnemingen volgt de conclusie, dat bij de "Stevens - Schipper methode" gesproken kan worden van valselijk opmaken van authentieke akten. Ten einde het standpunt van het bestuur van het gerechtshof te kunnen vernemen, met betrekking tot deze handelwijze, zijn klachtprocedures gelopen. Art. 26 van de Wet op de rechterlijke organisatie (Wet RO) schrijft voor, dat elke rechtbank en gerechtshof een klachtenreglement moet hebben. Ten aanzien van de strekking van het klachtenreglement, is door de auteurs aanvullende informatie verkregen van de Procureur-Generaal van het parket van de Hoge Raad. Het onderzoek heeft betrekking op de handelwijze van gerechtshoven 's-Hertogenbosch en Amsterdam, sector civiel.

2. DE TOTSTANDKOMING VAN DE AUTHENTIEKE AKTE

Rechterlijke beslissingen vinden hun schriftelijke weerslag in authentieke akten. In het algemeen geldt voor akten, **art. 156 lid 1 Rv**: "*Akten zijn ondertekende geschriften, bestemd om tot bewijs te dienen.*"

Is het geschrift de schriftelijke weergave van een rechterlijke beslissing, dan is er sprake van een authentieke akte **ex art. 156 lid 2, Rv**: "*Authentieke akten zijn akten in de vereiste vorm en bevoegdelijk opgemaakt door ambtenaren, aan wie bij of krachtens de wet is opgedragen op die wijze te doen blijken van door hen gedane waarnemingen of verrichtingen.*"

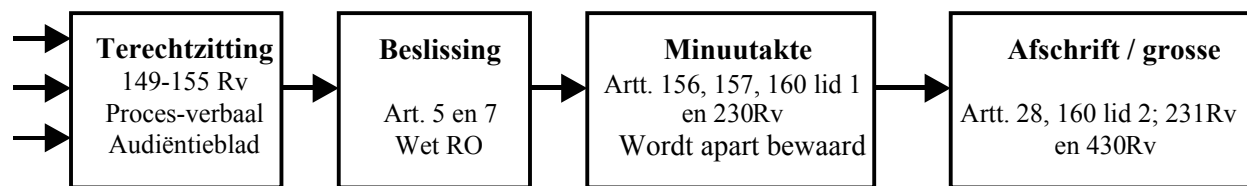
Authentieke akten moeten dus blijken geven van de door de betreffende ambtenaar gedane waarnemingen en verrichtingen. Ten aanzien van de bewijskracht, vermeldt **art. 157 lid 1 Rv**: "*Authentieke akten leveren tegen een ieder dwingend bewijs op van hetgeen de ambtenaar binnen de kring van zijn bevoegdheid omtrent zijn waarnemingen en verrichtingen heeft verklaard.*"

Dwingend bewijs betekent, dat zonder nadere instructie, maar behoudens tegenbewijs, zowel in als buiten rechte vaststaat, hetgeen door de **auteur** van de akte, is vermeld. Die bewijskracht steunt op de betrouwbaarheid van de auteur, slechts door tegenbewijs kan zij worden ontzenuwd. Het eerste lid van art. 157 Rv betreft dus uitsluitend de vraag of dwingend bewezen is, dat de ondertekenaar heeft verklaard datgene wat in de akte staat, ofwel betreft het bewijs van het feit van de verklaring.

De ambtenaar kan en mag slechts die authentieke akte verlijden, waartoe de wet hem uitdrukkelijk bevoegd verklaart en zulks dan nog uitsluitend, met betrekking tot de in die wet daartoe aangegeven feiten. De bewijsbestemming van een authentieke akte houdt tevens in, dat er geen twijfel mag bestaan over de authenticiteit van de akte. De inhoud en ondertekening van de akte dient verifieerbaar en traceerbaar te zijn. Dit kan verkregen worden middels inzage van het procesdossier en van de oorspronkelijke akte, de minuut. Het proces van de totstandkoming van de authentieke akte, is geïllustreerd in Fig.1. De verschillende fasen worden in het kort toegelicht.⁷

⁶ Citaten van wetsartikelen en commentaar zijn vnl. ontleend aan Burgerlijke Rechtsvordering, Tekst & Commentaar, uitg. Kluwer, 2002.

⁷ In het ISO 9000 systeem wordt per processtap een audit en een referentiekader voorgeschreven. Verwezen wordt naar, e.g. "Electronic Measurement Systems, Theory and Practice", Ch. 5, Reliability Engineering, sec. ed., A.F.P. van Putten, IOP, UK, 1996.

Figuur 1. Illustratie van de totstandkoming van het proces van authentieke akten. Iedere fase in het proces dient verificerbaar en traceerbaar te zijn. De belangrijkste van toepassing zijnde wetsartikelen zijn per fase aangegeven. Met behulp van een dergelijk schema kunnen kwetsbare plekken in de organisatie worden opgespoord. Het audiëntieblad is te beschouwen als "de presentielijst", niet te verwarren met het Proces-verbaal.

2.1 DE TERECHTZITTING EN HET PROCES-VERBAAL

Het proces-verbaal is de enige kenbron van hetgeen zich ter terechtzitting heeft voorgedaan en van de waargenomen verrichtingen, aldus de Hoge Raad. De volgende, nog steeds van toepassing zijnde jurisprudentie, onderstreept het belang van het opmaken van een proces-verbaal van de terechtzitting.

"Alleen het proces-verbaal is kenbron voor de ter terechtzitting in acht genomen vormen. Alleen hieruit kan worden gekend". HR 22 juni 1931, NJ 1932, 87;

"De feitelijke grondslag der middelen kan uitsluitend worden bewezen door het aangevallen arrest of vonnis en door het proces-verbaal der terechtzitting". HR 8 november 1926, NJ 1926, 1342; HR 17 januari 1950, NJ 1950, 345.

"Het proces-verbaal der terechtzitting en het n.a.v. het onderzoek ter terechtzitting gewezen vonnis of arrest zijn de kenbronnen van gevoerde verweren"....., HR 28 juni 1983, NJ 1984, 98; HR 24 februari 1987, NJ 1988, 540

"Alleen het proces-verbaal heeft bewijskracht ten aanzien van de in achtgenomen vormen. Indien dit niet vermeldt dat op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften zijn nagekomen, moet het ervoor worden gehouden dat dit niet is geschied. Het vonnis wordt nietig verklaard" Vaste rechtspraak. HR 15 juni 1976, NJ 1976, 562.

Van alle terechtzittingen dient een proces-verbaal te worden opgemaakt, waarbij de vergelijking met het opmaken van notulen van een vergadering het equivalent is. In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn voldoende voorschriften te vinden, dat te allen tijde een proces-verbaal van de terechtzitting dient te worden opgemaakt. Verwezen wordt naar de volgende wetsartikelen: art. 84 derde lid Rv; art 87 derde lid Rv; art. 88 derde lid Rv; artt. 180 en 184 Rv; art. 191 lid 2 Rv; art. 201 derde en vierde lid Rv; art. 91 Rv; artt. 279 lid 4, art. 290 lid 2 Rv en art. 5 lid c WTBZ⁸.

Het komt echter herhaaldelijk voor, zoals bij navraag blijkt, dat er geen proces-verbaal is opgemaakt van de terechtzitting. De griffier van de terechtzitting maakt aantekeningen, die beweerdelijk in het vonnis zijn / worden verwerkt. Dit is een onjuist standpunt. De Hoge Raad maakt een duidelijk onderscheid en stelt terecht, dat een vonnis geen proces-verbaal is en een proces-verbaal geen vonnis. De Hoge Raad verwoordt dit als volgt:

"Niet opmaken van een proces-verbaal van het onderzoek ter raadkamer brengt (substantiële) nietigheid van dit onderzoek mede". HR 10 juni 1958, NJ 1959, 38; HR 10 juni 1969, NJ 1969, 416; HR 21 december 1982, NJ 1983, 469; HR 22 april 1986, NJ 1986, 783.

⁸ WTBZ = Wet tarieven in burgerlijke zaken

“Daar bij de stukken een proces-verbaal van de terechtzitting waarop de uitspraak is gedaan ontbreekt, kan niet worden nagegaan of het bepaalde in Sv 362, eerste lid, is in achtgenomen zodat het ervoor gehouden moet worden dat zulks niet het geval is, waaruit volgt dat het bestreden vonnis / arrest niet in stand kan blijven en de voorgestelde middelen geen bespreking behoeven. HR 27 februari 1962, NJ 1964, 291; HR 26 oktober 1976, NJ 1977, 93.

In de praktijk wordt veelvuldig de hand gelicht, met het niet opmaken van een proces-verbaal. Dat hierbij onderscheid gemaakt zou moeten worden tussen civiel- en strafrecht, of anderszins, vindt geen grondslag in de wet. Ook het audiëntieblad kan het proces-verbaal niet vervangen. Het proces-verbaal is en blijft de enige kenbron van hetgeen zich ter terechtzitting heeft voorgedaan. In de praktijk is (veelvuldig) gebleken, dat door het niet opmaken van een proces-verbaal grote fouten, zoals onder andere verwisselingen van procespartijen en / of dossierstukken en het verdwijnen van producties, hebben plaatsgevonden, welke daardoor geleid hebben tot volkomen onjuiste beslissingen en uitspraken. De verifieerbaarheid en traceerbaarheid van de gedane waarnemingen en verrichtingen ontbreekt echter. Bovendien kan hoger beroep materieel niet worden ingesteld, daar de kenbron ontbreekt.

2.2 DE BESLISSING

De volgende stap in het proces is de wijze waarop de beslissing genomen dient te worden. Dit is geregeld in artt. 5 en 7 van de Wet op de rechterlijke organisatie. (Wet RO).

Art. 5 lid 2: *”Op straffe van nietigheid worden de beschikkingen, vonnissen en arresten in burgerlijke zaken en strafzaken gewezen en de uitspraken in bestuursrechterlijke zaken gedaan met het in deze wet bepaalde aantal rechterlijke ambtenaren met rechtspraak belast.”*

Art. 5 lid 3: *”Indien bij de wet is bepaald dat ook anderen dan rechterlijke ambtenaren deel uitmaken van een meervoudige kamer, zijn de beslissingen van de desbetreffende meervoudige kamer tevens nietig, indien deze beslissingen niet zijn genomen met het in deze wet bepaalde aantal personen, niet zijnde rechterlijke ambtenaar”.*

Ten aanzien van de wijze van besluitvorming voor een meervoudige kamer:

Art.7.1 *“De voorzitter van de meervoudige kamer doet in raadkamer hoofdelijk omvraag. De voorzitter geeft als laatste zijn oordeel.*

Art 7.2: *“Ieder lid is verplicht aan de besluitvorming deel te nemen”.*

Het derde lid van art. 7 heeft betrekking op de verplichte geheimhouding. Dat er een beslissing genomen is en de wijze van besluitvorming, kan alleen materieel tot uitdrukking komen in de schriftelijke weergave, de minuutakte met vermelding van de naamsvermelding, met voorletters van de deelnemende ambtenaren met rechtspraak belast en van de griffier van de terechtzitting, welke de waarnemingen en verrichtingen hebben gedaan. In de praktijk schort hier heel veel aan. In art.5 lid 3 ligt de mogelijkheid opgesloten voor het betwiste systeem van rechters en raadsheren - plaatsvervangers. Verificatie bij het ministerie van justitie heeft geleerd, dat een dergelijke wet niet bestaat. Dientengevolge bestaat een wettelijke grondslag voor het systeem van rechter en raadsheer - plaatsvervanger niet.

2.3 DE MINUUTAKTE

De minuutakte bevat de schriftelijke weergave van de genomen beslissing. Aan alle schriftelijke weergaven van rechterlijke beslissingen, zoals vonnissen, arresten en beschikkingen, ligt een oorspronkelijke akte, de minuutakte, ten grondslag, zoals die ook

bijvoorbeeld bij een notaris wordt opgemaakt. In de rechtspleging is deze minuutakte **onzichtbaar** en kan alleen zichtbaar gemaakt worden door inzage te verzoeken bij de griffier. Voor de beoordeling van de rechtskracht van een beslissing is het bestaan van de minuutakte doorslaggevend, immers art. 160 lid 1 Rv vermeldt: *”De kracht van het schriftelijk bewijs is in de oorspronkelijke akte gelegen”*.

Opgemerkt wordt, dat een beslissing genomen kan zijn, zonder dat dit direct schriftelijk is vastgelegd, zoals bij een mondelinge overeenkomst. Echter, wil de genomen beslissing, met daaraan verbonden rechtsgevolgen zichtbaar worden gemaakt tegenover derden en traceerbaar en verifieerbaar zijn, dan zal er een materieel bewijsmiddel moeten bestaan en moeten kunnen worden overgelegd. De materiële vorm van de wet van oorzaak en gevolg, kan niet worden genegeerd.

Voor het opmaken van minuutakten voor een meervoudige kamer, vermeldt art. 230 lid 3 Rv: *”Het vonnis wordt door de rechter, of, bij meervoudige kamer, door de voorzitter en de griffier ondertekend.”*

2.4 AFSCRIFTEN EN GROSSEN

Voor het verstrekken van afschriften / de grossen, door de griffier zijn de **artt. 28, 231 en 430 Rv** van toepassing. Het afschrift / grosse, ingevolge art.160 lid 2 Rv, met betrekking tot de authenticiteit, dient door de griffier afgegeven, getekend en gedagtekend te zijn voor **“eensluitend afschrift conform”**. Eensluitend afschrift conform houdt in, dat het afschrift / de grosse **identiek** is aan de complete oorspronkelijke akte naar inhoud en ondertekening en levert eerst dan hetzelfde bewijs op als de oorspronkelijke akte, de minuut.

Van de gerechtelijke ten uitvoerlegging van vonnissen, arresten, beschikkingen en authentieke akten geeft **art. 430 Rv** algemene regels, voor grossen van executoriale titels en de betekening daarvan, voordat zij ten uitvoer kunnen worden gelegd. Akten voldoen eerst aan de wettelijke vereisten, wanneer zij traceerbaar en verifieerbaar zijn opgesteld, voor alle opgemelde processtappen, zoals in Fig. 1 is weergegeven. Een gewaarmerkt authentiek afschrift van een rechterlijke uitspraak noemt men een grosse en het origineel, de minuut. Sommige gerechtshoven maken gebruik van een stempel met drukletters “w.g.” Met nadruk wordt gesteld, dat een stempel met drukletters geen rechtsgeldige ondertekening oplevert voor een authentieke akte.

Ondanks het feit, dat procespartijen recht hebben op afschriften van de processtukken, worden deze bij inzage van het procesdossier regelmatig geweigerd.

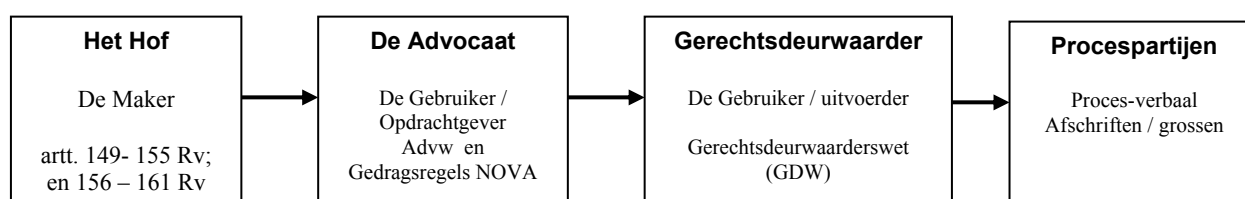
3 DE BEWIJSLAST

Bij de beoordeling van de rechtsgeldigheid en rechtskracht van de schriftelijke beslissingen, opgemaakt volgens de “Stevens – Schipper methode” dient, zoals gesteld, uitgegaan te worden van **art. 160 lid 1 Rv**: *“De kracht van het schriftelijk bewijs is in de oorspronkelijke akte gelegen.* De oorspronkelijke akte – de minuutakte - dient dus te bestaan en te kunnen worden getoond. Voor de beoordeling van afschriften en grossen is **art. 160 lid 2 Rv** van toepassing: *“Grossen en gehele afschriften van een authentieke akte die volgens de wettelijke voorschriften moet worden bewaard, leveren, wanneer zij zijn afgegeven door een daartoe bevoegde ambtenaar, hetzelfde bewijs op als de oorspronkelijke akte.”*

In dit artikel staan twee condities vermeld, met name, 1) het moet een geheel afschrift zijn van de oorspronkelijke akte en 2) ze moeten zijn afgegeven door een bevoegde ambtenaar. De gelijke bewijskracht komt alleen toe aan volledige afschriften van de authentieke akte, niet

aan een uittreksel daarvan, onverschillig of het uittreksel al dan niet is gewaarmerkt of door de ambtenaar in kwestie is getekend.⁹ In dit onderzoek speelt ook de bewijslast een rol, zoals art. **150 Rv** vermeldt: *“De partij die zich beroept op rechtsgevolgen van de door haar gestelde feiten of rechten, draagt de bewijslast van die feiten of rechten, tenzij uit enige bijzonder regel of uit de eisen van redelijkheid en billijkheid een andere verdeling van de bewijslast voortvloeit”*.

Met andere woorden: wie stelt moet bewijzen. Met betrekking tot de bewijslast, maakt de wetgever onderscheid tussen authentieke akten en onderhandse akten. Bij authentieke akten zijn er vier partijen, immers, 1) de maker van de authentieke akte, hier het gerechtshof, 2) de advocaat, de gebruiker / opdrachtgever, 3) de gerechtsdeurwaarder, de gebruiker / uitvoerder en 4) de procespartijen. Het Hof, de advocaat en de gerechtsdeurwaarder zijn gebonden aan de voor hen van toepassing zijnde wetten, voorschriften en gedragsregels, waarvan niet kan worden afgeweken en welke te allen tijde dienen te worden opgevolgd. Dit is geïllustreerd in Fig. 2.

Figuur 2. Overzicht van de verdeling van de bewijslast indien de echtheid van een authentieke akte wordt betwist. Benadeelde procespartij ontvangt de grosse en betwist de echtheid op grond van hem / haar beschikbare **bewijsmiddelen**. Vanaf dat moment verschuift de bewijslast voor echtheid naar de gerechtsdeurwaarder, welke zijn opdrachtgever hierop dient aan te spreken, vervolgens dient de opdrachtgever / de advocaat, het Hof hierop aan te spreken.

Wordt de echtheid van een authentieke akte betwist, dan vermeldt art. **159 lid 1 Rv**:

“Een geschrift dat het uiterlijk heeft van een authentieke akte, geldt als zodanig behoudens bewijs van het tegendeel.”

Als een partij zich beroept op rechtsgevolgen van een rechterlijke beslissing, dan zal er een materieel bewijsmiddel moeten bestaan en ook moeten kunnen worden overgelegd tegenover derden. Algemeen geldt, dat het tegenbewijs tegen de authentieke akte drukt op degene die haar onjuistheid beweert.¹⁰ Formeel is dit juist, maar praktisch is dit niet hanteerbaar. Immers een gerechtsdeurwaarder komt met een betekende grosse, waarvan de echtheid wordt betwist door een van de procespartijen. De gerechtsdeurwaarder dient dan zijn opdrachtgever aan te spreken en vervolgens dient de opdrachtgever / de advocaat¹¹, het Hof te benaderen voor verificatie van de echtheid.

Bij de betwisting van echtheid van een authentieke akte dient ook onderscheid gemaakt te worden tussen **valsheid - en handtekeningenkwesities**. Daar in dit onderzoek de handtekeningenkwesitie centraal staat, zal hierop nader worden ingegaan. De geplaatste handtekeningen zijn:

- a. van niet bevoegde personen;
- b. van (twee) anonieme personen,
- c. niet van de raadsheren van de terechtzitting;
- d. anoniem, zonder functie aanduiding
- e. niet van de griffier van de terechtzitting;

⁹ Zie pagina 274 van Burgerlijke Rechtsvordering, Tekst & Commentaar, uitg. Kluwer, 2002

¹⁰ Pagina 272, Burgerlijke Rechtsvordering, Tekst & Commentaar, uitg. Kluwer, 2002

¹¹ De rol van de procureur is hier met opzet weggelaten, daar een procureur geen enkele toegevoegde waarde heeft, doch alleen een kostenpost vormt. Zie ook de discussie in Advocatenblad 1, 14 januari 2005; Advocatenblad 2, 28 januari 2005; Advocatenblad 3, 18 februari 2005, Advocatenblad 4, 11 maart 2005.

Voor de bewijskracht van handtekeningen, is het van groot belang de rechtskracht van de handtekening vast te stellen. Het handtekeningengeschil vormt een afzonderlijk bewijsthema, dat als bewijsincident aan de verdere bewijsvoering voorafgaat. Dit moet eerst worden beslist, alvorens verder kan worden geprocedeerd, **onafhankelijk** bij wie de bewijslast ligt.

4 DE RECHTSKRACHT VAN DE HANDTEKENING

De handtekening¹² maakt een geschrift tot een stuk, dat in rechte bewijs kan opleveren tegen de ondertekenaar. Door een akte of ander stuk te ondertekenen neemt men aan, dat de inhoud daarvan voor zijn / haar rekening is. De handtekening is de persoonlijke signatuur van een persoon. De handtekening is alleen verifieerbaar en traceerbaar met de bijbehorende naamsvermelding (= legalisatie handtekening). In dit onderzoek wordt vooropgesteld, dat de handtekeningen van de ondertekenaars afkomstig moeten zijn, van diegene die blijk hebben gegeven van de door hen gedane waarnemingen en verrichtingen ex art. 156 lid 2 Rv. Een ondertekening met drukletters kan niet gelden als een ondertekening met rechtskracht.

Indien de handtekeningen afkomstig zijn van daartoe niet bevoegde personen en niet de auteurs zijn van dat geschrift, dan mag er gesproken worden van valselijk opmaken, zelfs als de inhoud waar is, aldus de Hoge Raad. Dit wordt in Paragraaf 5 nader uitgewerkt. Bij handtekeningenkwesties staat het de rechter niet vrij, de bewijslast te verdelen overeenkomstig art.150 Rv.¹³ In art. 157 Rv wordt duidelijk gesproken over de auteur en de ondertekenaar van de akte. Gelet op de rechtskracht van de handtekening, kan de ondertekenaar volledig verantwoordelijk gehouden worden voor de inhoud van het door hem / haar ondertekende geschrift en hierop worden aangesproken.

Indien aangenomen wordt, dat er sprake is van het uiterlijk van een authentieke akte, dan dient bepaald te worden bij wie de bewijslast ligt, als procespartijen de echtheid betwisten. Zolang niet bewezen is van wie de ondertekening afkomstig is, heeft de akte geen bewijskracht. In het vervolg van dit onderzoek zal worden aangetoond, dat door de wijze van ondertekening, de “Stevens – Schipper methode” valt in de categorie valselijk opmaken.

5 VALSHEID IN GESCHRIFT EN VALSELIJK OPMAKEN

Met betrekking tot de beoordeling of er bij de “Stevens – Schipper methode” sprake is van valsheid in geschrift en / of valselijk opmaken, wordt het onderstaande referentiekader gehanteerd.

“Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie. Art. 225, eerste lid Sr.

“Voorop gesteld moet worden dat valselijk opmaken in de zin van art. 225, eerste lid Sr ook omvat het plaatsen van de handtekening of naam van een derde onder een overigens waarheidsgetrouw opgemaakt geschrift, aangezien daardoor een onjuist beeld ontstaat omtrent de identiteit van de auteur die dat geschrift heeft opgesteld en dus omtrent de herkomst daarvan”. HR nr. 111.872, 14 december 1999.

¹² Aan een ingescande en gedigitaliseerde handtekening, herkenbaar aan het zaagtand karakter, kan geen rechtskracht worden toegekend en kan worden aangemerkt als valselijk opmaken.

¹³ Pagina 272 – 274 Burgerlijke Rechtsvordering, Tekst & Commentaar, uitg. Kluwer, 2002

”Een geschrift is vals opgemaakt, indien het de onjuiste voorstelling wekt afkomstig te zijn van iemand, wiens ondertekening het draagt”. HR 15 juni 1931, NJ 1932, 1342

”Wie onder een geschrift de handtekening van een ander stelt- zij het in opdracht en met goedvinden van dezen - maakt het vals op” HR 14 april 1913, NJ 1913, 923.

In bovenstaand wetsartikel en jurisprudentie wordt dus een duidelijk onderscheid gemaakt tussen valsheid in geschrift, met betrekking tot de inhoud en valselijk opmaken met betrekking tot de ondertekening en afgifte. De Hoge Raad stelt, dat ook het plaatsen van **de naam van een derde** onder een geschrift, binnen de categorie valt van valselijk opmaken, in de zin van art. 225 lid 1 Sr. Willen we de afschriften / grossen op juistheid kunnen beoordelen, dan zullen we dit moeten verifiëren, via inzage van de oorspronkelijke akte, de minuut. Het afschrift / grosse dient identiek te zijn aan de oorspronkelijke akte en bevestigt dan eerst de **materiële** juistheid ervan.

6. HET INZAGERECHT VAN HET PROCESDOSSIER

Het inzagerecht van het procesdossier is geregeld in **art. 28 lid 1; art. 290 lid 1 Rv en art. 344b Rv**. Eventueel kan ook een beroep gedaan worden op **843a Rv**. Het komt echter regelmatig voor, dat een verzoek tot inzage niet zonder slag of stoot gehonoreerd wordt. Een door de auteurs gedaan verzoek tot inzage, is pas na 8 maanden en een klachtprocedure gehonoreerd. Het is van belang de inhoud van het procesdossier te controleren op volledigheid, zoals de aanwezigheid van de producties, pleitnotities, eventuele buiten medeweten van de wederpartij toegevoegde stukken aan het dossier en het proces-verbaal.

Het schriftelijk verzoek, voor inzage van het procesdossier, dient gericht te worden aan de griffier. Sommige griffiers hanteren soms volstrekt oneigenlijke argumenten om de verzoeker te weerhouden, inzage te verkrijgen van zijn procesdossier. Zoals bijvoorbeeld, 1) u moet uw advocaat meenemen; 2) u moet het verzoek doen via uw procureur; 3) u moet uw verzoek motiveren; 4) neen dit kan niet, want anders kan het dossier in het ongerede raken; 5) u bent gedaagde, 6) u bent eiser, e.a. Al deze argumenten vinden uiteraard geen grondslag in de wet. Het inzagerecht is gewoon in de wet geregeld. Bij het verzoek tot inzage is het van belang expliciet naar de minuutakte te vragen. Gebleken is, dat verzoeken tot afschrift van de stukken uit het procesdossier eveneens vaak niet worden gehonoreerd.

7. DE KLACHTPROCEDURE BIJ HET BESTUUR VAN HET GERECHTSHOF

Ingevolge art. 26 van de Wet RO is er voor elke rechtbank en gerechtshof een landelijk uniforme regeling opgesteld voor de behandeling van klachten, met de voorwaarde, dat artt. 10:28 en 10:31 van de Algemene wet Bestuursrecht van overeenkomstige toepassing zijn. Klachten zijn niet mogelijk ten aanzien van gedragingen, waartegen ingevolge een wettelijk geregelde voorziening een procedure bij een rechterlijke instantie aanhangig is, dan wel beroep openstaat tegen een uitspraak, die in een zodanige procedure is gedaan. Klachten kunnen evenmin een rechterlijke beslissing betreffen.

Het klachtenreglement kan gezien worden als een vorm van externe terugkoppeling, ten einde de stabiliteit, de kwaliteit en de integriteit van de rechtspleging te waarborgen. Dit klachtenreglement is landelijk uitgewerkt en iedere rechtbank / gerechtshof hanteert hetzelfde reglement, welke eenvoudig op het web te vinden is. Art 2.1 van het klachtenreglement vermeldt:

” Niet geklaagd kan worden over de inhoud en de motivering van een beslissing van een met rechtspraak belaste rechterlijke ambtenaar noch over de totstandkoming van een rechterlijke beslissing met inbegrip van de in dat kader genomen

beslissingen van procedurele aard.“

Een Bestuur heeft derhalve geen bevoegdheid zich uit te spreken over een rechterlijke beslissing of de daarmee samenhangende beslissingen. Dit geldt, met name ook voor echtheid en handtekeningenkwesities. In een schrijven van de Procureur-Generaal bij het Parket van de Hoge Raad van 11 januari 2005, gericht aan de auteur, wordt dit als volgt verwoord:

“Voorts geldt dat de wettelijke klachtregeling uitsluitend klachten betreft over de wijze waarop een rechterlijk ambtenaar met rechtspraak belast, anders dan tot uiting komend in zijn beslissingen, zich in de uitoefening van zijn ambt heeft gedragen jegens klager. Klachten over de rechtsgeldigheid van (afschriften van), vonnissen, arresten en over de door een gerecht gehanteerde richtlijnen zijn aan de beoordeling van deze klachtprocedure onttrokken.”

De auteurs hebben de rechtsgeldigheid van de ondertekening van de meervoudige kamers, door middel van een klachtprocedure aan de orde gesteld. Beide besturen hebben zich over de rechtsgeldigheid van de ondertekening, uitgesproken. Naar nu blijkt ten onrechte¹⁴.

8. WAARNEMINGEN EN BEVINDINGEN

De volgende waarnemingen hebben betrekking op dossiers bij het gerechtshof 's-Hertogenbosch en het gerechtshof Amsterdam. Inzage is verkregen in de gevraagde dossiers van rechterlijke beslissingen van de betreffende meervoudige kamers.¹⁵

8.1 HET GERECHTSHOF 'S- HERTOGENBOSCH

Het gerechtshof 's- Hertogenbosch maakt minuutakten op, als schriftelijke weergave van de genomen beslissing. Vastgesteld is, dat deze minuutakten worden ondertekend door twee anonieme personen¹⁶. Vastgesteld is verder, dat deze anonieme personen niet de auteur zijn van de geschriften en niet voldoen aan art. 156 lid 2 Rv . De handtekeningen zijn niet afkomstig van de in de minuut opgemelde raadsheren der terechtzitting, welke de beslissing beweerdelijk hebben genomen. De vermelding, uitgesproken in het openbaar in aanwezigheid van de griffier, ontbreekt, evenals de vermelding van voorletters van de raadsheren. Een reconstructie¹⁷ van de ondertekening van de **minuut** van 23 september 2003 met zaaknummer C0200757/ HE, is weergegeven in Fig. 4a.

Dit arrest is geweest door mrs. H. Vermeulen, Grapperhaus en Van Spaendonck en uitgesproken ter openbare terechtzitting van dit hof van 23 september 2003

Figuur 4a Reconstructie van de **minuutakte** van 23 september 2003, met zaaknummer C0200757/HE met anonieme ondertekening. De twee anonieme handtekeningen zijn niet afkomstig van de voorzitter en de griffier. De samenstelling van de kamer is als volgt: mevr. mr. H.A.W. Vermeulen, voorzitter; mevr. mr. M.J. Grapperhaus, raadsheer; mr. G. C. van Spaendonck, **advocaat** / raadsheer - plaatsvervanger, werkzaam bij AKD Prinsen van Wijmen, voorheen van Wijmen Nouwen

¹⁴ Verwezen wordt naar de beslissingen van het bestuur van de rechtbank 's- Hertogenbosch en Amsterdam op de klacht van de auteur d.d. 4 mei 2004, 7.02.04 resp. van 30 juni 2004, nr. 3/2004.

¹⁵ Achtergrond informatie over nevenfuncties van deelnemende raadsheren (plaatsvervangers) kan gevonden worden op www.sdn.nl/burjas.htm. Zie ook het rapport Integriteit Rechterlijke Macht (IRM) 1996, ISBN: 90-803469-1-8

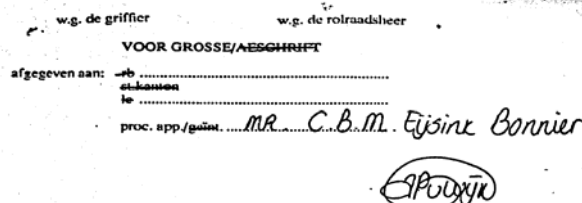
¹⁶ De identiteit van de ondertekenaars is op navraag aan de auteurs bekend gemaakt. De ondertekenaars zijn niet met rechtspraak belast.

¹⁷ Een verzoek tot afschrift van de minuut is geweigerd.

te Breda. Ondertekening door de voorzitter en de griffier ontbreekt, evenals vermelding uitgesproken in het openbaar in aanwezigheid van de griffier en de dagtekening. De griffier tijdens de terechtzitting was mevr. mr. J.C. Prins.

Voor afschriften / grossen, maakt het gerechtshof 's- Hertogenbosch gebruik van een stempel met drukletters, met de vermelding "w.g." de griffier en "w.g." de rolraadsheer. Dit is in Fig. 4b weergegeven.

Dit arrest is gewezen door mrs. H. Vermeulen, Grapperhaus en Van Spaendonck en uitgesproken ter openbare terechtzitting van dit hof van 23 september 2003

Figuur 4b Kopie van de *niet* getekende grosse van de minuut van het arrest van 23 september 2003, met zaaknummer C0200757 /HE. Het stempel met drukletters is vanzelfsprekend geen handtekening. De anonieme handtekening op het geschrift is dezelfde handtekening als op de minuut van Figuur 4a. Van deze ambtenaar is bekend, dat zij geen griffier is en ook niet de griffier. De grosse is niet gedagtekend en niet afgegeven voor eensluidend afschrift, hetgeen ook niet zou kunnen!

Een stempel met drukletters is pertinent geen handtekening. De vermelding "w.g." de griffier en "w.g." de rolraadsheer zijn geen handtekeningen.

Het afschrift is niet ondertekend door de voorzitter mevr. mr. H.A.W. Vermeulen en de griffier mevr. mr. J.C. Prins, ex art. 230 lid 3 Rv. De vermelding "voor eensluidend afschrift conform" ontbreekt, evenals de dagtekening.¹⁸ Dit zou ook niet kunnen. Verwezen wordt naar Fig. 4a. Grossen en afschriften, dienen voor eensluidend afschrift te worden afgegeven ex artt. 160 lid 2 Rv, 230, 231 lid 3 Rv en art. 430 Rv en te worden gedagtekend. In dit verband mag ook verwezen worden naar art. 8: 69 lid 1 en art. 8.77 lid 1d en lid 3 Awb met betrekking tot de gelijke ondertekening van geschriften bij meervoudige kamers.

In de volgende **Fig. 5a** is een reconstructie¹⁹ van de minuutakte weergegeven van de beslissing van 21 december 2004 van de meervoudige kamer, met zaaknummer C03001312/HE. Deze minuut vertoont opnieuw **dezelfde** twee anonieme handtekeningen als in Fig. 4a. De minuutakte is niet getekend door de voorzitter mevr. Mr. J.C. Koster – Vaags en de griffier van de terechtzitting, mr. J.W. Oudijk. De akte is niet gedagtekend.

Dit arrest is gewezen door mrs. Koster – Vaags, Aarts en Spoor en uitgesproken ter openbare terechtzitting van dit hof van 21 december 2004.

Figuur 5a Reconstructie van de *minuutakte* van 21 december 2004 met zaaknummer C03001312/HE, met anonieme ondertekening van het gerechtshof 's-Hertogenbosch. De minuut vertoont dezelfde twee anonieme handtekeningen en zijn niet afkomstig van de voorzitter en de griffier. De samenstelling van de kamer is mevr. Mr. J.C. Koster – Vaags, voorzitter; mr. C.M. Aarts, raadsheer en mr. J.A.J. Spoor, raadsheer.

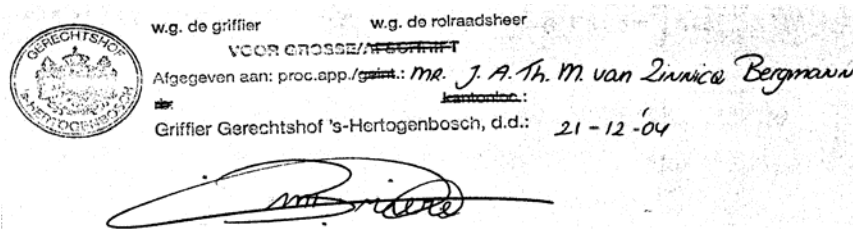
In Fig. 5b is de kopie weergegeven van de grosse van 21 december 2004. Opnieuw is

¹⁸ Brief van de voorzitter van de Raad voor de Rechtspraak mr. A.H. van Delden van 28 oktober 2003, gericht aan president mr. G.A.M. Stevens.

¹⁹ Een verzoek tot afschrift is geweigerd.

gebruik gemaakt van een stempel met drukletters, welke niet kan voldoen als rechtsgeldige ondertekening van een authentieke akte. Dagtekening is aanwezig. De vermelding voor eensluidend afschrift ontbreekt wederom!

Dit arrest is gewezen door mrs. Koster - Vaags, Aarts en Spoor en uitgesproken ter openbare terechtzitting van dit hof van 21 december 2004

Figuur 5b Kopie van de niet ondertekende “grosse” van de minuut van het arrest van 21 december 2004, met zaaknummer C03001312/HE. Het stempel met drukletters is geen handtekening. Op het geschrift is een anonieme handtekening geplaatst. De “grosse” is gedagtekend. De vermelding afgegeven voor eensluidend afschrift, ontbreekt, hetgeen ook niet zou kunnen daar het niet identiek is aan de minuut.

Voor de beoordeling van de rechtsgeldigheid van de akte, dient men de oorspronkelijke akte, de minuut, in te zien. Uit de vergelijking van de minuut en de afschriften blijkt, dat de vermelding “voor eensluidend afschrift”, dan ook niet gegeven kan worden! Men mag concluderen, dat ondanks het feit, dat er waarschijnlijk een beslissing genomen is, een rechtsgeldig opgemaakt oorspronkelijke akte, ten bewijze hiervan, niet bestaat. De getoonde minuutakten, dus ook de beweerdelijk afschriften / grossen, mogen worden gekarakteriseerd als valselijk opgemaakt.

8.2 HET GERECHTSHOF AMSTERDAM

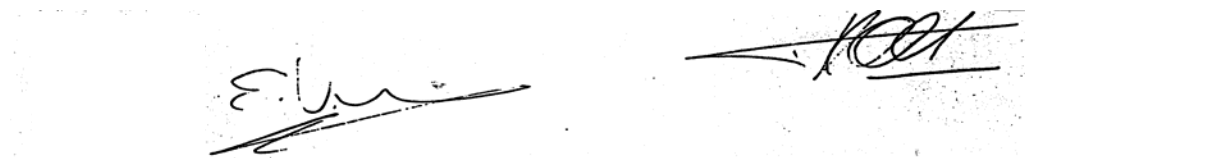
Bij het gerechtshof Amsterdam is, middels inzage van dossiers, een ander beeld verkregen. Hier blijkt, dat er zelfs **geen** minuutakten opgemaakt worden, dan wel is van het bestaan niet gebleken. Een oorspronkelijke akte ex art. 160 lid 1 Rv bestaat niet. Dientengevolge kunnen er ook geen afschriften en grossen bestaan. Wat getoond wordt is slechts een geschrift, dat door twee anonieme personen is ondertekend, zonder nadere functieaanduiding en zonder dagtekening. Bij navraag is gebleken, dat het gerechtsambtenaren zijn, niet met rechtspraak belast. De handtekeningen zijn dan ook niet afkomstig van de in het geschrift vermelde voorzitter, raadsheren en griffier. Van een bevoegdelijk opgemaakte akte door de ambtenaren, welke blij hebben gegeven van de door hen gedane waarnemingen en verrichtingen, is dan ook geen sprake. De vermelding van de naam van de griffier van de terechtzitting ontbreekt, evenals de vermelding, “uitgesproken in het openbaar in aanwezigheid van de griffier”. Drie verschillend samengestelde meervoudige kamers, produceren een geschrift, met steeds dezelfde twee anonieme handtekeningen. Ook bij het gerechtshof Amsterdam, blijkt de handelwijze systematisch en structureel te zijn. De geschriften mogen ook hier worden gekarakteriseerd als valselijk opgemaakt. Kopieën van beslissingen uit drie verschillende procedures, zijn achtereenvolgend weergegeven in de Figuren 6, 7 en 8.

Op **8 januari 2004** is een geschrift afgegeven van een beweerdelijk genomen beslissing in de zaak CO 809 /03, door de meervoudige kamer, samengesteld als in Fig. 6 is weergegeven.²⁰ De voorletters van de raadsheren ontbreken. De vermelding uitgesproken in het openbaar in

²⁰ Nevenfuncties van de rechters en raadsheren – plaatsvervanger zijn te vinden op www.sdn.nl/burhoven.htm.

aanwezigheid van de griffier ontbreekt. De handtekeningen van de voorzitter en de griffier, ontbreken. Eensluitend afschrift conform en dagtekening ontbreken eveneens. Dit zou ook niet kunnen, daar er geen minuutakte bestaat.

Dit arrest is gewezen door mrs. Ruitinga, Van Achterberg en Rueb en in het openbaar uitgesproken op 8 januari 2004.

Figuur 6 Kopie van de ondertekening van het geschrift met zaaknummer CO 809 /03 afgegeven voor authentieke akte op 8 januari 2004. De samenstelling van de kamer is mr. D.P. Ruitinga, ,voorzitter; mevr. mr. M.P. van Achterberg, raadsheer -plaatsvervanger; mr. A.S. Rueb, **advocaat** / raadsheer plaatsvervanger en mevr. mr. S.M.C. Vleugel, griffier.

Op **10 juni 2004** is beweerdelijk een beslissing genomen door de meervoudige kamer bij het gerechtshof Amsterdam, met zaaknummer 1087 / 2003 GDW. De voorletters van de raadsheren ontbreken. De vermelding uitgesproken in het openbaar in aanwezigheid van de griffier ontbreekt. De handtekeningen van de voorzitter en de griffier, ontbreken. Eensluitend afschrift conform en dagtekening ontbreken eveneens. Dit zou ook niet kunnen, daar er geen minuutakte bestaat. Fig.7.

Deze beslissing is gegeven door mrs.Schipper, Stille en Van Os en in het openbaar uitgesproken op donderdag 10 juni 2004.

Figuur 7 Kopie van het geschrift met zaaknummer 1087/2003 GDW, van 10 juni 2004. De samenstelling van de kamer is mr. N.A.M. Schipper, voorzitter, Prof. Mr. A.L.G.A. Stille, **notaris** / raadsheer -plaatsvervanger en mr. P.J.N. van Os, **notaris** / raadsheer -plaatsvervanger. De vermelding in het openbaar uitgesproken in aanwezigheid van de griffier mevr. Mr. I. Noordhoek – Merk ontbreekt.

Op **3 februari 2005** is beweerdelijk een beslissing genomen door de meervoudige kamer bij het hof te Amsterdam, met zaaknummer 740/2004 GDW. De samenstelling van de kamer bestaat uit drie notarissen / raadsheren – plaatsvervangers en de griffier mevr. Mr. I. Noordhoek – Merk.

Deze beslissing is gegeven door mrs. A.L.G.A. Stille, G.Chr. Kok en P.J.N. van Os en in het openbaar uitgesproken op donderdag 3 februari 2005.

Figuur 8 Kopie van het geschrift met zaaknummer 740 /2004 GDW, afgegeven voor authentieke akte op 3 februari 2005. De samenstelling van de kamer is Prof. mr. A.L.G.A. Stille, **notaris** / voorzitter, raadsheer plaatsvervanger; G. Chr. Kok, **notaris** / raadsheer plaatsvervanger en mr. P.J.N. van Os, **notaris** / raadsheer -plaatsvervanger. De vermelding in het openbaar uitgesproken in aanwezigheid van de desbetreffende griffier mevr. Mr. I. Noordhoek – Merk ontbreekt.

Van een afschrift / grosse is geen sprake. De vermelding eensluitend afschrift conform ontbreekt vanzelfsprekend, daar er geen oorspronkelijke akte bestaat. Voor de hele “familie raadsheren (– plaatsvervangers)” worden steeds dezelfde twee anonieme handtekeningen geplaatst. De opgemelde handelwijze valt geheel buiten het van toepassing zijnde wettelijk referentiekader.

Door het plaatsen van hun handtekeningen, kunnen deze anonieme personen verantwoordelijk gehouden worden voor de inhoud van deze geschriften! Door het gerechtshof Amsterdam wordt soms melding gemaakt voor eensluitend afschrift op de **blanco achterzijde** van het geschrift. Deze mededeling is een exacte weergave van de werkelijkheid, namelijk er bestaat geen minuutakte; dus inderdaad blanco voor afschrift conform.

Waarmee is aangetoond, dat de “Stevens -Schipper methode” leidt tot valselijk opgemaakte authentieke akten. (Q.E.D.)

9. Discussie

Afschriften / grossen uit andere procedures van andere partijen vertonen hetzelfde beeld. Op grond van de waarnemingen kan gesteld worden, dat er sprake is van een structurele en systematische handelwijze van beide gerechtshoven. Beide besturen hebben zich in de klachtenprocedure op het standpunt gesteld, dat de ondertekening juist is en rechtsgeldig. Het standpunt van beide besturen is onjuist en bevat impliciet en expliciet de volgende met de wettelijke voorschriften strijdige beweringen:

- De ondertekening van de minuut voldoet aan art. 230 lid 3 Rv, voor meervoudige kamers;
- De ondertekenaars zijn de auteurs van het geschrift;
- De ondertekenaars hebben de waarnemingen en verrichtingen gedaan;
- De ondertekenaars zijn de “rolraadsheer” en de “griffier”;
- De authentieke akte kan anoniem ondertekend worden;
- De minuut en afschriften / grossen kunnen ondertekend worden door ambtenaren **niet** met rechtspraak belast;
- Afschriften / grossen, behoeven niet te worden gedagtekend;
- Afschriften / grossen behoeven niet voor eensluitend afschrift te worden verstrekt;
- Een stempel met drukletters is een handtekening.

Vooropgesteld dient te worden, dat de beide besturen niet bevoegd zijn zich uit te spreken over de rechtsgeldigheid van (afschriften van), vonnissen, arresten en over de door een gerecht gehanteerde richtlijnen. De wijze van ondertekening op de verstrekte geschriften kan in geen enkel opzicht in overeenstemming gebracht worden met het opgemelde wettelijk referentiekader.

Op verzoek van de auteurs, heeft de voorzitter van de Raad voor de Rechtspraak op 28 oktober 2003, aan de president van het gerechtshof 's- Hertogenbosch bericht, dat het geschrift van 23 september 2003 van het gerechtshof 's- Hertogenbosch, niet is ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Advocaten en gerechtsdeurwaarders kunnen zich niet beroepen op de beslissing van het bestuur met betrekking tot de rechtsgeldigheid van de geschriften. Vanaf het moment, dat advocaten en gerechtsdeurwaarders geïnformeerd zijn, dus een “weten” hebben, dragen zij, op grond van hun eigen wettelijk geregelde verantwoordelijkheid, de bewijslast.

Het handtekeningengeschil dient in een bredere context geplaatst te worden en moet eerst worden opgelost, onafhankelijk van de vraag bij wie de bewijslast ligt. Eerst daarna komt het mogelijk instellen van cassatie aan de orde. Alle geschriften, afgegeven volgens de "Stevens-Schipper methode" mogen worden gekarakteriseerd als valselijk opgemaakt. De methode is zeer fraudegevoelig, daar elke controle en iedere mogelijkheid tot verificatie en traceerbaarheid ontbreekt.

Vragen we naar de oorzaken hoe een dergelijke handelwijze is kunnen ontstaan, dan komen we op het terrein van het functioneren van organisaties en in het bijzonder, op dat van een gerechtshof. Vele managementboeken zijn vol geschreven over hoe een organisatie geleid moet worden. Algemeen geldt, dat waar onvoldoende terugkoppeling en controle is, ontspoord ieder proces. In 85 % van de gevallen is het management de oorzaak van het falen²¹. De gigantische omvang van geld, tijd en middelen, welke in de rechtspleging / advocatuur omgaat, is te vergelijken met de energie, die verdwijnt in een **stilstaand** zwart gat. De equivalentie van deze energie wordt volledig onttrokken aan de energie, die ten goede zou kunnen komen aan de vooruitgang van de maatschappij. De oplossing voor deze energie- verspilling dient gevonden te worden in de basis, waar de grondbeginselen van een goed functionerende maatschappij worden gelegd, namelijk in opvoeding en onderwijs.

10 Conclusies

1. Bij de beoordeling van de echtheid van akten, dient altijd de oorspronkelijke akte, de minuut, te worden geraadpleegd;
2. Door het gerechtshof Amsterdam en 's- Hertogenbosch wordt structureel inbreuk gemaakt op de wettelijke voorschriften, met betrekking tot het opmaken en afgeven van afschriften en grossen;
3. De afschriften/ grossen bij het gerechtshof Amsterdam, vertonen steeds dezelfde twee anonieme handtekeningen;
4. Bij het gerechtshof Amsterdam wordt structureel geen minuut akte opgemaakt;
5. De minuutakten bij het gerechtshof 's- Hertogenbosch vertonen steeds dezelfde twee anonieme handtekeningen;
6. De afschriften / grossen van het gerechtshof 's-Hertogenbosch, vertonen een stempel met drukletters, welke niet kunnen gelden als handtekeningen;
7. Bij beide gerechtshoven, ontbreekt op alle afschriften de vermelding voor eensluidend afschrift conform;
8. Bij beide gerechtshoven, ontbreekt op alle afschriften de vermelding:"uitgesproken in het openbaar in aanwezigheid van de griffier".
9. Bij beide gerechtshoven, ontbreekt de dagtekening;
10. De minuut en afschriften / grossen mogen beschouwd worden als valselijk opgemaakt.

De Minister van Justitie, dan wel de Procureur-Generaal bij het parket van de Hoge Raad dienen hun bevoegdheden aan te wenden voor het beëindigen van de "Stevens -Schipper methode". Een goede rechtspleging is van groot belang voor de stabiliteit en kwaliteit van een rechtsstaat. De auteurs hebben deze handelwijze gerapporteerd aan de Minister van Justitie en de vaste commissie voor justitie van de Tweede Kamer met het verzoek de "Stevens - Schipper methode" te stoppen.

Eindhoven, maart 2005

²¹ Verwezen wordt onder andere naar het falen van het management bij AHOLD, ENRON, Worldcom, Boeiing, e.a.